Sefer Yetsirah verzen 1.9-1.14 commentaar Paul Horbach

De verzen 1.9-1.12 drukken het verborgen gebeuren uit die aan de werkelijke schepping, welke begint met Bereshit, ('In den Beginne'), **vooraf** gaat.
Schepping is **spreken** (Woord), maar het voorscheppelijk gebeuren is (nog) geen spreken. In deze verzen, dus 1.9-1.12 wordt scheppen voorbereid, *mogelijk* gemaakt. De vier oer-elementen (Geest, Lucht, Water, en Vuur) worden 'gemaakt', het zijn 'instrumenten' (de 22 Fundament letters) die ten behoeve van de schepping gegraveerd en uitgehakt worden. Dus niet uit het niets, maar uit 'Materie' die de bron is van alle materie in alle hemelen en aarden.

9. Tien onuitsprekelijke Sephiroth.
Één: De Geest van de levende God,
gezegend en geprezen zij Zijn Naam,
Die het leven van de Werelden is,
de Stem en de Geest en het Woord,
[die gedrieën] de Heilige Geest zijn.

Over de oorsprong van en het ontstaan van de 10 onuitsprekelijke sefiroth wordt niets gezegd, kan (door ons) niets gezegd worden. Daarom zijn ze ook onuitsprekelijk. En in, uit, door de sefiroth gaat de **Geest van de levende God.** Ruach HaKodesh, de Heilige Geest
Eén.
Alles omvattend, alles in zich voortbrengend, Begin en Einde en alle Tussen
De Geest is een drieheid, is als Geest weerspiegeling van de Drie-eenheid in de Godheid, het Heilige: Stem, Geest , Woord. Samen het leven mogelijk makend in alle (komende) Werelden. Voor spreken, zijn immers nodig *mond* (stem), *woorden* en *adem* die het Woord door de mond laat klinken.
Correspondentie met **Kether**, maar is zeker *niet* Kether.
Eén. De kwaliteit één van de Heilige Geest, alles bevattend, verbindend, oorsprong van alles wat komt en niet komt. Alles ook doordringend, ook alles van de komende schepping, ook de 'lagere' manifestaties van de Sefiroth.

10. Twee: Geest uit Geest.
[Daarmee] graveerde en hakte Hij
twee-en-twintig Fundament Letters
[die bestaan uit:]
drie Moeders,
zeven Dubbelen
en twaalf enkelvoudigen
(en één enkele Geest komt uit hen voort).

Twee, niet bedoeld als volgorde, maar als een andere kwaliteit die uit en van de H. Geest is.

Geest uit Geest, de adem Gods, het eerste Heilige Element. Zich uitdrukkend in Geest uit Geest, **Ruach**, niet te vertalen. En vervolgens ook in **Avir,** 'lucht'. De Fundament Letters zijn de bouwstenen voor de schepping, de **prima materia** die gehakt worden uit de ongekende Materie. , daarmee wordt het Woord in oneindige gedifferentieerdheid

‘geconcretiseerd’. De letters zijn levende gestalten. Door en met hen komt alles tot manifestatie: werelden, schepselen en vooral ook de Mens, wij, vorm, spreken, leven. Correspondeert met Chockmah, maar is niet Chockmah. De tweede Sefirah.

11. Drie: Water uit Geest.
[Daarmee] graveerde en hakte Hij.
vormloosheid en leegte,
slijm en klei. *Chaos, oerwateren*
Hij graveerde hen als een soort akker.
Hij hakte hen als een soort muur.
Hij bedekte hen als een soort plafond.
(En Hij goot sneeuw over hen en het werd stof;
zoals geschreven staat:
"Tegen de sneeuw zei Hij:
"word aarde".")

Een heel boeiend vers! Water, oerwateren. **Water uit Geest**. Eigenlijk hier: **het oerwater als Chaos**, ongeordendheid en onbegrensdheid. Geen enkele onderscheidenheid, dus geen enkele harmonie en schoonheid. Dit oerwater heeft potentie van vorm worden, van verdichting. De chaos is niet ‘gelijkoorspronkelijk met God, of komend van een onbekende bron, maar komt volgens dit vers voort uit het Water van de Geest. Uit dit water moet het droge tevoorschijn komen: **wordt aarde**! Imperatief bevel, dit water moet antwoorden! Wordt Aarde voor de Heilige en Aarde voor de schepping zoals de letter Beth boven en beneden heeft. Beneden de akker die vruchtbaar moet worden, boven het plafond dat afschermt van de allerhoogste hemel, de troon van de Heilige, boven en onder verbonden door een verticale ‘muur’. Het is deze Letter waarmee de schepping gaat komen, de veelheid uit de Een voortkomt.: Bereshit, In den Beginne. Sneeuw, Sheleg (Shin-Lamed-Gimmel, 300-30-3) geeft de eerste synthese weer op alle mogelijke niveaus en werelden van Een en Twee.
De Heilige Geest (Shekinah) gaat met de komend schepping mee, draagt alle vreugde en alle lijden van de werelden, en geeft door haar Aanwezigheid vertrouwen op onzichtbare wijze. Zoals Het Wit van deze hemelse sneeuw alles bedekt en zo verbindt en toch voor ons tevens onzichtbaar is. Het wit dat wij kennen is een uiterst beperkte afspiegeling van het Wit van deze sneeuw, van de Heilige Geest. Denk hierbij aan de straling van het lichtlichaam, de ondraaglijke Glorie die straalt van het Gelaat van hen die de Heilige (van verre) hebben geschouwd. (Jezus op de berg Tabor, Mozes op de Berg Sinaï, Henoch)
Correspondentie met Binah, maar is geen Binah. De oerbaarmoeder van de schepping. De derde sefirah.

12. Vier: Vuur uit Water. *Hemelen*
[Daarmee] graveerde en hakte Hij
de Troon van Glorie,
Seraphim, Ophanim en de heilige Chayoth *Woonplaats, en engelen*
en de dienende Engelen.
Vanuit deze drie fundeerde Hij Zijn woonplaats,
zoals geschreven staat:
"Hij maakte Zijn Engelen van Geesten,
Zijn dienaren van vlammend vuur"

Vuur uit Water. Uit het Geestelijk vuur ontstaat de **woonplaats van God**, de hemelen. Gods Troon, Zijn Aarde (wit als onaards sneeuw) en de engelen die Zijn **Troon** funderen, de Troon *zijn* (vergelijk visioen van Ezechiël), en de boodschappers de *vurige* Sefarim . Correspondentie met Da'ath, maar is geen Da 'ath.
Da'ath, de plaats waar de aardse aarde hoort vóór de val. Malkuth is hier Da'ath. Later de 10e sefirah, maar bedoeld als 4de sefirah in de volmaakte Levensboom van voor de schepping. Ook de **Mond**, waaruit het Woord van de Schepping komt.

13. Hij koos drie Letters uit de Enkelvoudigen Y-H-V
(in het mysterie van de drie Moeders:
Aleph, Mem, Shin). A-M-Sh
En Hij plaatste hen in Zijn grote Naam
en verzegelde met hen de zes dimensies:
Vijf: Hij verzegelde "boven" en keek omhoog
en verzegelde deze [dimensie] met Yod Heh Vau.
Zes: Hij verzegelde "beneden" en keek omlaag
en verzegelde deze [dimensie] met Heh Yod Vau.
Zeven: Hij verzegelde "oost" en keek naar voren
en verzegelde deze [dimensie] met Vau Yod Heh.
Acht: Hij verzegelde "west" en keek naar achteren
en verzegelde deze [dimensie] met Vau Heh Yod.
Negen: Hij verzegelde "zuiden" en keek naar rechts
en verzegelde deze [dimensie] met Yod Vau Heh.
Tien: Hij verzegelde "noord" en keek naar links
en verzegelde deze [dimensie] met Heh Vau Yod.

Na de vier sferen van Geest, Ruach, (Oer)wateren en Spiritueel Vuur en daarin de Heilige Letters (prima materia) wordt de **oerruimte begrensd**. Een uitsparing ten behoeve van de komende schepping. Elke ons onbekende schepping heeft zo'n uitsparing in het Goddelijke. Correspondentie met Tzim Tzum. Met behulp van de drie letters van de heilige Naam (die alle drie inderdaad behoren tot de Enkelvoudigen) waar de Geest doorheen ademt worden de zes dimensies van die Scheppingsruimte Ruimte, als het ware een 'deel' van de Chaos bezegeld. De drie moeder letters, **Emesh** (Aleph-Mem-Shin) doen hetzelfde voor de innerlijke ruimte van de Mens. Aleph (lucht, geest) de borst, Mem (water) het onderlichaam en Shin (vuur) het hoofd. Emesh in omgekeerde volgorde is Shema (Hoor): Shem-Aleph (Naam –Een). Hoor, de Naam van de heilige is Een. Hier ligt de correspondentie met de drie letters van de Heilige Naam: **YHVH**
Deze heilige 6voudige begrenzing correspondeert met Da'ath t/mYesod (zonder Tifereth), maar is niet Da'ath t/m Yesod. De verbindende zevende dimensie in het centrum, de verborgen dimensie (Tiphereth) het hart van elke Schepping. Da'ath verbindt 'uiterlijk' boven met beneden, de Heilige Geest 'innerlijk' en 'uiterlijk'. De Geest (van en uit de Allerhoogste) is overal verborgen aanwezig, in alle ruimte, in alle werelden. Alles vormend en alles verbindend. De Axes Mundi, het Hart, het verborgen centrum, het zijn allemaal uitdrukkingen van deze Geest.
De ruimte die we zijn, is hier een afspiegeling van.

14. Dit zijn de tien onuitsprekelijke Sephiroth.
Één: De Geest van de levende God.
Twee: Geest uit Geest.
Drie: Water uit Geest.
Vier: Vuur uit Water.
Boven en Beneden.
Oost en West.
Noord en Zuid

Samenvatting van de vorige verzen. De sefiroth ontstaan niet zoals de vier heilige oerelementen waardoor alles tot manifestatie komt, ze zijn als het ware de voorwaarden daarvoor. Door correspondenties op de lagere 'niveaus' kunnen we de werking van de sefiroth bemerken, ook individueel. Op hun 'proto-niveau' zijn ze niet te scheiden en te onderscheiden, zijn ze dus (voor ons) onuitsprekelijk.

NB

Da'ath lijkt een 'dubbel karakter' te hebben.
Van 'bovenaf', dus ook voor-scheppelijk is het de Grond (Aarde) waarop de vurige Troon van de Heilige rust (Aarde)
Van 'onderop' is het de ' bovendimensie' die de scheppingsruimte afschermt naar de Woonplaats van de Heilige.
Da'ath begint met een de letter *Daleth*, hetgeen deur betekent en eindigt met de *Tav*, dat Kruis betekent. Deur is afsluiting en verbinding. Als in Daáth het scheppingswoord gaat komen, ontstaat de schepping en ook het lijden omdat deze schepping deze deur van haar kant kan sluiten en ook sluit. Het lijden dat zo komt is het Kruis, die wij allen voor een deel tegenkomen, de Shekinah draagt het *hele* Kruis. Maar door de vreugde van de schepping te beleven, door de eenheid te zoeken, openen we de deur en bereiden we de Shekina hier 'beneden' in de schepping een Woonplaats, zoals de Heilige die 'boven' heeft. De woonplaats die gescheiden was, blijkt één te zijn. De Shekinah is ook één.
Het gaat erom dat Da'ath opnieuw poort (deur) wordt (Malkuth als 4e sefirah). Dat is onze opdracht, niet alleen voor ons zelf, ook voor de schepping en voor alles wat in de scheppingsruimte verlangd verlost te worden, en vooral voor de (lagere) Shekinah.
<u>Wat zegt me dit nu op 'mijn eigen niveau'?</u>
Ik denk dan aan 'mijn' transformatieproces. Het transformatieproces, dus de weg van onder naar boven door de Levensboom, kun je vergelijken met harde, vaste <u>stof</u> die door <u>vuur</u> eerst zacht wordt, daarna <u>vloeibaar</u> en vervolgens overgaat in <u>gasvormigheid.</u>
Mijn dwangmatige uiterlijke aardse mens is **het harde**, het afgescheidene.
Onder invloed van de genade van boven en eigen inspanningen wordt de harde schil door het **vurige zoeken** verzacht en meer plooibaar.
Er ontstaan een soort evenwicht tussen de uiterlijke en innerlijke mens en dat lijkt op **water**, het is vloeibaar, het kan stromen van het een naar het ander, kan zich mengen. Negativiteit kan opgelost worden.
En dan de geestelijke staat, de innerlijke mens transparant voor de Heilige. Heel subtiel, alles doordringend, niet beperkt door ruimte en tijd. Vergelijkbaar met **lucht**, van vereniging. Dus een **proces van vergeestelijking.** Een proces dat correspondeert met het scheppingsproces, het proces van materialisatie, maar dan omgekeerd.

In de Sefer Yetsirah wordt de essentie van dit omgekeerde proces, welke op allerlei niveaus plaats vindt, aangeduid: een **proces van incarnatie**, van materialisatie. Dat op alle niveaus haar correspondentie heeft. In deze hoofdstukken het aller, allereerste begin van het **proces van materialisatie**. Febr. 2013